

MEDDELELSER

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

Nr 1.

Februar 1946

44. årgang

Redigert av dr. agr. Aasulv Løddesøl.

VÅRT EGET BRENSSEL.

*Fra formannen i Det norske myrselskap,
godseier Carl Løvenskiold.*

Vi står foran overgang til normale tider. Deri inngår at vi imøteser import av brensel, kull, koks og olje. Dette har først og fremst interesse for de større sentra.

Annerledes stiller det seg for bygdene. Eksempelvis våre dal- og fjellbygder. Ysterier, hoteller, sykehus o. l. med sentralfyring brukte før krigen oftest koks. Dette betinger en lang jernbanefrakt og deretter ofte lang bilkjøring. Og vårt eget nasjonale brensel gikk i glemmeboken, eller ble i hvert fall lite nyttet.

I mange tilfeller finnes god brenntorv i nærheten av forbruksstedene.

Myrselskapet foretar undersøkelser og påviser hvor brenntorv finnes og foretar også planlegging av driften. Enkelte steder var undersøkelser foretatt før krigen, men ennå er det meget å gjøre på dette område. Vi vil få lov til å framholde at myrselskapet står til tjeneste, om undersøkelser ønskes.

Det ser ut som om man har lett for å glemme den ting at torv holder meget bedre på varmen enn ved, og at det derfor er meget praktisk å anvende torv i sentralfyringsanlegg. Askemengden er naturligvis noe større, men brukt i en sentralfyringskjele sjenerer dette ikke så meget. Personlig har jeg benyttet torvbrensel i sentralfyringsanlegget ved Ullern hovedgård med godt resultat. Fyringen ble i sin tid kontrollert av Landbruksdepartementets daværende fyringstekniske konsulent, herr ingeniør Karl Ingerø, og resultatet var at 1,8 å 2 tonn torvbrensel gav samme varme som 1 tonn sinders eller koks.
